

en vis Aarrække og saa siger: herefterdags skulle de kun svare dette Beløb. Saaledes kan det ikke gøres, og det er allerede paavist. Men jeg tilføjer, at naar det ærede Medlem henviste til, at saaledes havde man baaret sig ad i Købstæderne, og at man altsaa havde løst det samme Spørgsmaal der, er det efter min Opfattelse slet ikke det samme Spørgsmaal; der er helt andre Forhold til Stede i Landkommunerne end i Købstadkommunerne. Medens Købstadkommunerne have deres faste Karakter og beholde den samme Karakter hele Tiden, er det jo som bekendt saaledes, at en Landkommune i Tidens Løb meget vel kan skifte fuldstændig Karakter og faa et helt andet Liv end det, man fra gammel Tid vel kan kalde det egentlige landkommunale Liv. Jeg vil saa endelig tillade mig at sige, at naar man har henvist til den Løsning, som er given i Købstæderne, glæder det mig for saa vidt, at det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) selv gav en Antydning af, at denne Løsning ikke var heldig; han henviste til, at Forholdet i Kjøbenhavn var ganske anderledes heldig ordnet med Hensyn til Beskatning af faste Ejendomme, og jeg vil ikke sky at bruge et meget stærkt Udtryk, idet jeg siger, at Loven af 11te Februar 1863 efter min Mening har været en ligefrem Ulykke for Købstæderne.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) anstillede nogle Betragtninger over det foreliggende Lovforslag, som — tror jeg — ikke gave fuldstændig Oplysning om, hvad Lovforslaget egentlig vilde. Det gik alt for meget i den Retning, at det galdt om at faa en Indkomstskat, og det, man saa vilde, var at give Befolkningen et lige- ligt Ækvivalent i andre bestaaende Skatter, saa at Befolkningen selv ikke kom til at mærke noget videre til denne Forandring. Ja, det er naturligvis kun en Omskrivning af det ærede Medlems Ord, og den er maaske noget overdreven — det indrømmer jeg — men det var dog den Tankegang, det ærede Medlem var inde paa. Han brugte blandt andet det Udtryk, at at man ikke ved en saadan Skatteforanstaltning kunde gøre Befolkningen hverken rigere eller fattigere. Det er ganske vist en Sandhed, at naar man tager Befolkningen som Helhed, bliver den hverken rigere eller fattigere ved Skattereformen, det er tydeligt. Men derfor har jeg ogsaa tilladt mig straks i mit forrige Foredrag at sige, at hvad der var Hovedsagen ved den Reform, her er Tale om, var en Forskydning af Skattebyrden. Hvis det ikke

leder til, at en vis Del af Befolkningen bliver mere og en anden Del mindre beskattet ved denne Reform, har den ingen Betydning. Den Del af Befolkningen, som skulde blive ringere beskattet, var da netop Hartkornsbrugerne, og jeg kan ikke forstaa andet, end at dette Maal ogsaa maa blive naaet — hvis jeg maa bruge dette Udtryk: ved en Overførelse af Skatterne, jeg mener altsaa af Udbyttet af Skatterne til Kommunerne — paa den Maade, som sket er i Lovforslaget, nemlig saaledes, at man overfører Andelen af Gammelskatten til Amtskommunerne, hvilket kommer til at virke umiddelbart som en Lettelse for Hartkornsejerne. Dernæst overføres Land- og Ligningsskatter til Sognekommunerne, og dette vil i alle de Kommuner, hvor Delingsforholdet mellem Beskatning af Hartkorn og Formue og Lejlighed er som 2 til 1, ogsaa komme til at virke som en Lettelse for Hartkornet. At det saaledes særlig skulde være Landkommunerne, som skulde drage Fordel af denne Lovforanstaltning, er derfor noget, som bestemt maa fastholdes. Jeg skal ogsaa pege paa, at selv Overførelse af Bygningsafgiften bringer en Fordel ogsaa for de Landkommuner, i hvilke der har fundet en købstadlignende Bebyggelse Sted, altsaa de Landkommuner, som ganske særlig trænge til Hjælp. Jeg skal tillade mig at nævne nogle Tal til Oplysning derom. Overførelsen af $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften vil saaledes give Gentofte Sogn et Tilskud af 30,000 Kr.; for Odder bliver det 4,000 Kr., for Herning 4,400 Kr. og endelig for Esbjerg efter Beregningen af 1896 13,000 Kr. Det vil selvfølgelig nu blive mere efter den stærke Vækst, Esbjerg har. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det er et Beløb, som ingenlunde er uden Betydning for de paagældende Kommuner, og disse Beløb ville ogsaa vokse, samtidig med at Bebyggelsen vokser. Dette er et Fortrin, som den Ordning frembyder, der foreslaas i denne Lov. Et andet Fortrin vil selvfølgelig i høj Grad være forbundet med den Overførelse, jeg nævnte, af Udbyttet af Gammelskatten til Amtskommunerne.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har vistnok ikke faaet rigtig fat paa Indholdet af det foreliggende Forslag. Det forekom mig, at de Udtalelser, som kom fra ham, vare af en saadan Beskaffenhed, at de tyde paa, at det vistnok ikke var lykkedes ham at se andet i Forslaget end en ganske simpel Overførelse til Kommunerne af et vist Beløb for dermed at hjælpe paa Kommunernes Skatte-